

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

(ΠΡΟΣΦΥΓΗ 1/2022)

Αναφορικά με το Άρθρο 139 του Συντάγματος.

20 Ιουλίου, 2022

[ΛΙΑΤΣΟΣ, Πρόεδρος]

[ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ, ΓΙΑΣΕΜΗΣ, ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ,
ΜΑΛΛΑΧΤΟΣ, ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ – ΑΝΔΡΕΟΥ,
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, ΣΑΝΤΗΣ, ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ, Δ/στές]

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Αιτητής

ΚΑΙ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ,

Καθ' ης η αίτηση.

Δ. Λυσάνδρου και Ε. Συμεωνίδου (κα), Ανώτεροι Δικηγόροι της Δημοκρατίας με Ζ. Χαραλάμπους (κα), Δικηγόρο της Δημοκρατίας, εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, για τον Αιτητή. Π. Πολυβίου, Λ. Αρακελιάν και Ν. Καλλένος, για την Καθ' ης η αίτηση.

Δικαστήριο: Η απόφαση του Δικαστηρίου δεν είναι ομόφωνη. Με την απόφαση της πλειοψηφίας, η οποία θα δοθεί από τον **Λιάτσο, Π.** συμφωνούν οι Δικαστές Σταματίου, Οικονόμου, Ψαρά-Μιλτιάδου, Μαλαχτός, Σωκράτους, Δημητριάδου-Ανδρέου, Ιωαννίδης, Σάντης και Χατζηγιάννη. Ο **Γιασεμής, Δ.** θα εκδώσει διϊστάμενη απόφαση.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

(Πλειοψηφίας)

ΛΙΑΤΣΟΣ, Π.: Η παρούσα προσφυγή εδράζεται στο **Άρθρο 139** του **Συντάγματος**.

Όπως το Ανώτατο Δικαστήριο είχε πρόσφατα την ευκαιρία να υπομνήσει, στην *Προσφυγή 4/21, Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ν. Βουλής των Αντιπροσώπων, ημερ. 24.1.2022:*

«Η εν λόγω συνταγματική διάταξη δίδει αρμοδιότητα στο Ανώτατο Δικαστήριο «.... να αποφασίζει οριστικά και αμετάκλητα επί κάθε προσφυγής που αφορά σε σύγκρουση ή αμφισβήτηση εξουσίας ή αρμοδιότητας που εγείρεται μεταξύ της Βουλής των Αντιπροσώπων και των Κοινοτικών Συνελεύσεων (οι τελευταίες όπως υπήρχαν με την εγκαθίδρυση της Δημοκρατίας) ή οποιασδήποτε από αυτές, καθώς επίσης και μεταξύ οιασδήποτε οργάνων ή αρχών της Δημοκρατίας» (*ΑΤΗΚ ν. Επιτρ. Ρύθμισης Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων κ.ά. (2005) 3 ΑΑΔ 20*).»

Στα πλαίσια της υπό αναφορά συνταγματικής πρόνοιας, το κρίσιμο ερώτημα που εγείρεται προς εξέταση, είναι κατά πόσον υπάρχει σύγκρουση ή αμφισβήτηση εξουσίας ή αρμοδιότητας, στα εμπλεκόμενα όργανα, καθοριστική προϋπόθεση για την εφαρμογή του *Άρθρου 139*. Οι όροι «σύγκρουση» και «αμφισβήτηση εξουσίας», έχουν ερμηνευθεί διασταλτικά. Είναι παραδεκτή η επίκληση του εν λόγω άρθρου προς επίλυση διαφοράς η οποία ανακύπτει, όπου προκύπτει διαφωνία ως προς τα όρια των αρμοδιοτήτων μεταξύ οργάνων ή όπου προκύπτει ανάληψη εξουσίας από ένα όργανο, η οποία αμφισβητείται από άλλο. Σε κάθε περίπτωση, αντικείμενο της

δίκης είναι η εγκυρότητα της πράξης ή απόφασης, η οποία προκαλεί τη σύγκρουση ή δημιουργεί την αμφισβήτηση (**Δημοτικό Συμβούλιο Γεροσκήπου κ.ά. ν. Υπουργικού Συμβουλίου (1996) 3 ΑΑΔ 389**).

Με την παρούσα προσφυγή, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας επιζητεί δήλωση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ότι η πρώτη και δεύτερη επιφύλαξη της παραγράφου (α) της σημείωσης 33 του Πρώτου Πίνακα – Δελτία Δαπανών 2022 του **περί Προϋπολογισμού του 2022 Νόμου του 2021, Ν. 56(Π)/2021** (ο Νόμος), «...είναι νομοθετική διάταξη άκυρη και χωρίς οποιοδήποτε νομικό αποτέλεσμα, διότι θεσπίσθηκε από την Καθ' ης η Αίτηση χωρίς εξουσία ή/και αρμοδιότητα ή/και κατά παράβαση της Αρχής της Διάκρισης των Εξουσιών η οποία απορρέει από το Σύνταγμα και το διέπει ...» ή/και κατά παράβαση σειράς συνταγματικών διατάξεων, οι οποίες παρατίθενται στην Αίτηση, καθώς και κατά παραβίαση του δικαιού της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ειδικότερα της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ της 28^{ης} Ιουνίου, 1999 (η Οδηγία). Αποτελεί εισήγηση του Αιτητή ότι οι προσβαλλόμενες επιφυλάξεις συνιστούν σύγκρουση εξουσιών.

Η Βουλή των Αντιπροσώπων απορρίπτει κατηγορηματικά τις πιο πάνω θέσεις, ισχυριζόμενη ότι ουδεμία σύγκρουση εξουσιών στη βάση του **Άρθρου 139** υφίσταται και ότι οι προσβαλλόμενες διατάξεις του Νόμου είναι απόλυτα σύμφωνες και ευθυγραμμισμένες με τις προβληθείσες συνταγματικές διατάξεις, την αρχή της Διάκρισης των Εξουσιών και την Οδηγία.

Η πρώτη και δεύτερη επιφύλαξη, αφορούν τις πιστώσεις που έχουν εγκριθεί από τη Βουλή των Αντιπροσώπων, για την κάλυψη της αμοιβής των συμβούλων/συνεργατών του Προέδρου της Δημοκρατίας, των Υπουργών, των Υφυπουργών, του Κυβερνητικού Εκπροσώπου και του Προέδρου της Βουλής των Αντιπροσώπων, η απασχόληση των οποίων θα είναι για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και θα τερματίζεται με τη λήξη της θητείας της Κυβέρνησης ή την αποχώρηση του Προέδρου της Δημοκρατίας, των Υπουργών, των Υφυπουργών, του Κυβερνητικού Εκπροσώπου και του Προέδρου της Βουλής των Αντιπροσώπων ή ενωρίτερα. Πιο συγκεκριμένα, οι υπό κρίση επιφυλάξεις έχουν ως ακολούθως:

«Νοείται ότι, σύμβουλοι/συνεργάτες που λόγω της απασχόλησής τους αυτής έχουν για οποιονδήποτε λόγο μετατραπεί σε εργοδοτούμενους αορίστου ή ορισμένου χρόνου, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Νόμου Ν.70(Ι)/2016 ή οποιουδήποτε άλλου Νόμου, η απασχόλησή τους τερματίζεται το αργότερο με τη λήξη της θητείας της Κυβέρνησης ή την αποχώρηση του Προέδρου της Δημοκρατίας, των Υπουργών, των Υφυπουργών, του Κυβερνητικού Εκπροσώπου ή την αποχώρηση του Προέδρου της Βουλής των Αντιπροσώπων, ανάλογα με την περίπτωση:

Νοείται περαιτέρω ότι, σε περίπτωση που σε θέση συμβούλου/συνεργάτη διοριστεί δημόσιος υπάλληλος ή υπάλληλος οργανισμού δημοσίου δικαίου ή εργοδοτούμενος αορίστου χρόνου που απασχολείται στη δημόσια υπηρεσία ή σε οργανισμό δημοσίου δικαίου, τότε ο διορισμός αυτός διέπεται από τις διατάξεις του Νόμου Ν.47(Ι)/2017 ή Ν.99(Ι)/2019, ανάλογα με την περίπτωση, και το πρόσωπο αυτό θα συνεχίσει να λαμβάνει τις ίδιες απολαβές και να υπόκειται στις ίδιες αποκοπές, μειώσεις ή/και συνεισφορές, όπως στην οργανική αυτού θέση, χωρίς να του παραχωρείται οποιαδήποτε άλλη αμοιβή ή επίδομα λόγω του διορισμού στη θέση συμβούλου/συνεργάτη, για δε τις απολαβές του χρεώνεται η ίδια υποομάδα 02001 (Άρθρο 02007.2 «Πολιτικοί Διορισμοί») και το ποσό καταβάλλεται από την υπηρεσία στην οποία έχει αποσπαστεί στη δημόσια υπηρεσία ή στον οργανισμό δημοσίου δικαίου, όπου ανήκει η οργανική αυτού θέση.»

Είναι επιβεβλημένη λεπτομερής καταγραφή των αναντίλεκτων γεγονότων που περιβάλλουν την ενώπιόν μας περίπτωση και του όλου ιστορικού που οδήγησε στην καταχώρηση της υπό εξέταση αίτησης, δεδομένης της άμεσης συνάρτησής τους με προδικαστική ένσταση που ήγειρε η πλευρά της Καθ' ης η αίτηση:

Ο κρατικός Προϋπολογισμός για το 2022 και Μεσοπρόθεσμου Δημοσιονομικού Πλαισίου (ΜΔΠ) 2022-2024, εγκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο στις 15 Σεπτεμβρίου 2021 και, ακολούθως, κατατέθηκε στη Βουλή των Αντιπροσώπων στις 7 Οκτωβρίου 2021. Η Κοινοβουλευτική Επιτροπή Οικονομικών και Προϋπολογισμού εξέτασε το σχετικό Νομοσχέδιο σε συνεδρίες της από τις 18 Οκτωβρίου 2021 μέχρι τις 29 Νοεμβρίου 2021. Στις 17 Δεκεμβρίου 2021 η Βουλή των Αντιπροσώπων ψήφισε σε Νόμο το Νομοσχέδιο, προσθέτοντας σε αυτόν, μέσω κοινοβουλευτικής τροπολογίας, τις δύο προσβαλλόμενες επιφυλάξεις, οι οποίες περιλήφθηκαν στη Σημείωση 33. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας με επιστολή του προς την Πρόεδρο της Βουλής των Αντιπροσώπων, ημερομηνίας 22 Δεκεμβρίου 2021, εξέφρασε τη θέση, κατόπιν γνωμάτευσης του Γενικού Εισαγγελέα, ότι οι πιο πάνω τροπολογίες ήταν αντισυνταγματικές και συνιστούσαν σύγκρουση εξουσιών με βάση το **Άρθρο 139** του **Συντάγματος**. Ενημέρωνε επίσης για την πρόθεσή του να μην αναπέμψει το Νόμο στη Βουλή των Αντιπροσώπων και να μην προχωρήσει σε Αναφορά στο Ανώτατο Δικαστήριο, καθότι αυτό θα είχε απρόβλεπτες δημοσιονομικές και οικονομικές συνέπειες, οι οποίες θα απέβαιναν εις βάρος του δημοσίου συμφέροντος. Η Βουλή

των Αντιπροσώπων, με επιστολή της Γενικής Διευθύντριας της προς τον Υφυπουργό παρά τω Πρόεδρω, ημερομηνίας 23 Δεκεμβρίου 2021, κοινοποίησε το Νόμο στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας για έκδοση, σύμφωνα με το **Άρθρο 52** του **Συντάγματος**, καθώς και τη σχετική κοινοβουλευτική έκθεση της Επιτροπής Οικονομικών και Προϋπολογισμού για τον κρατικό Προϋπολογισμό του 2022. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας υπέγραψε τον περί Προϋπολογισμού Νόμο, ο οποίος εκδόθηκε στις 31 Δεκεμβρίου 2021, με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, κατόπιν διαβούλευσης με τον Γενικό Εισαγγελέα, σε σχέση με τις επίδικες τροπολογίες, του απέστειλε επιστολή, ημερομηνίας 10 Ιανουαρίου 2022, με την οποία κοινοποίησε την πρόθεσή του για καταχώριση της παρούσας προσφυγής, δυνάμει του **Άρθρου 139** του **Συντάγματος**.

Εισηγείται, ο ευπαίδευτος συνήγορος της Καθ' ης η αίτηση, ότι ο Αιτητής κωλύεται και/ή έχει απεμπολήσει το δικαίωμά του προς έγερση και προώθηση, δυνάμει του **Άρθρου 139**, της παρούσας προσφυγής. Προσθέτει ότι, υπό το φως των ειδικών περιστατικών της υπόθεσης, εντοπίζεται καταχρηστική συμπεριφορά και πως

υπεισέρχεται στην όλη εικόνα το δόγμα της επιδοκίμασias – αποδοκίμασias.

Η καίρια σημασία της υπό εξέταση προδικαστικής ένστασης καθιστά αναγκαία μια πιο εκτεταμένη παράθεση των θέσεων του κ. Πολυβίου:

Ισχυρίζεται ότι η υπό κρίση προσφυγή είναι απαράδεκτη και/ή αβάσιμη και ως τέτοια θα πρέπει να απορριφθεί, καθότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας διά της έκδοσης, με την υπογραφή και δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα του Νόμου, έχει κατ' αυτόν τον τρόπο αναγνωρίσει και/ή αποδεχτεί την εξουσία και/ή αρμοδιότητα και/ή νομιμοποίηση της Βουλής των Αντιπροσώπων να ψηφίσει τον προσβαλλόμενο Νόμο στην ολότητά του, αποδεχόμενος, ως εκ τούτου, τη νομιμότητα και εγκυρότητά του. Υπό τις συνθήκες αυτές, πάντα κατά τον ευπαίδευτο συνήγορο, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας άσκησε τις συνταγματικές του εξουσίες, αποτελεσματικά, αφού επέλεξε να μην αναπέμψει τον προσβαλλόμενο Νόμο στη Βουλή των Αντιπροσώπων, ούτε να προσφύγει, σύμφωνα με το **Άρθρο 138** του **Συτάγματος**, στο Ανώτατο Δικαστήριο για να αποφασίσει περί

οποιαδήποτε ζητημάτων δυσμενούς διάκρισης, ούτε να αναφέρει, σύμφωνα με το **Άρθρο 140** του **Συντάγματος**, το Νόμο στο Ανώτατο Δικαστήριο, με σκοπό την εξέταση ζητημάτων αντισυνταγματικότητας. Εν τέλει, η ενέργεια του Προέδρου της Δημοκρατίας να προχωρήσει στην υπογραφή προς έκδοση του προσβαλλόμενου Νόμου, ήταν καθοριστικής σημασίας, καθότι συνιστά επιβεβαίωση εκ μέρους του της συνταγματικότητάς του, από κάθε άποψη. Υπό αυτά τα δεδομένα, απώλεσε και/ή απεμπόλησε και/ή παρεμποδίζεται από του να ασκήσει οποιοδήποτε δικαίωμα έγερσης, εκ των υστέρων, προσφυγής κατ' επίκληση του **Άρθρου 139**, προβάλλοντας, εκ των υστέρων και επιλεκτικά, ζητήματα αντισυνταγματικότητας ή σύγκρουσης εξουσιών. Έτσι εγείρεται και ζήτημα ταυτόχρονης επιδοκιμασίας και αποδοκιμασίας, κατά παράβαση της σχετικής αρχής δικαίου, αρχή, που κατά την εισήγηση του ευπαιδευτου συνήγορου, τυγχάνει εφαρμογής και σε σχέση με ισχυρισμούς αντισυνταγματικότητας. Όπως προκύπτει, ως συνάγεται από τα γεγονότα και κατάχρηση της διαδικασίας και των εξουσιών που παρέχονται από το Σύνταγμα, κατά τρόπον που επιβάλλει την επέμβαση του Δικαστηρίου προς καταστολή της εν λόγω καταχρηστικής συμπεριφοράς.

Εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα, τίθεται ότι η υπό συζήτηση προδικαστική ένσταση είναι έκθετη σε απόρριψη. Προβάλλεται ότι, με βάση τα παραδεκτά γεγονότα, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εξέφρασε, ευθύς εξ αρχής, την πρόθεσή του να προχωρήσει στην παρούσα προσφυγή, πριν καν δημοσιευθεί ο Νόμος. Εισηγείται, επιπρόσθετα, ότι οι συνταγματικές εξουσίες του Προέδρου της Δημοκρατίας είναι αυτοτελείς, ήτοι δεν συνιστούν η μια προϋπόθεση της άλλης και, όπως οι αρμοδιότητες των τριών πολιτειακών εξουσιών ερμηνεύονται διασταλτικά, το ίδιο ισχύει και για τις συνταγματικές εξουσίες του Προέδρου της Δημοκρατίας. Προβάλλει, περαιτέρω, ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, με δεδομένο ότι δημοσίευσε τις επίδικες επιφυλάξεις, ως μέρος του Νόμου, υπό δέσμια εξουσία, κατά τα προβλεπόμενα στο **Άρθρο 52** του **Συντάγματος**, αυτή η δημοσίευση ουδόλως επηρέασε το δικαίωμά του για καταχώριση και προώθηση της παρούσας προσφυγής, διότι η απεμπόληση δικαιώματος προϋποθέτει συμπεριφορά που να υποδηλώνει αναμφισβήτητη εγκατάλειψή του. Θέτει, καταλήγοντας, ότι και επί της ουσίας η δυνατότητα αμφισβήτησης αρμοδιότητας ή εξουσίας στη βάση του **Άρθρου 139** διαφέρει ως προς τον σκοπό του

Άρθρου 140 του **Συντάγματος**, δεδομένου ότι η διαδικασία του **Άρθρου 139** ενέχει το επιπλέον στοιχείο της σύγκρουσης εξουσίας και αρμοδιότητας που ανάγεται σε παραβίαση προνοιών του Συντάγματος.

Όπως επισημάνθηκε στην **Αναφορά 5/1993, Πρόεδρος της Δημοκρατίας ν. Βουλής των Αντιπροσώπων (Αρ. 4) (1994) 3 ΑΑΔ 167, 173 - 174:**

"... Το Άρθρο 140.1 του Συντάγματος προσδιορίζει ως αποκλειστικό αντικείμενο κάθε Αναφοράς τη συνταγματικότητα του νόμου ή της απόφασης ή ορισμένης διάταξης αυτών η οποία αναφέρεται για τη γνωμάτευση του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Το πεδίο ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων και αποφάσεων, ή μέρους αυτών που αναφέρονται στο Ανώτατο Δικαστήριο, περιορίζεται εξ αντικειμένου στη διαπίστωση κατά πόσο υπάρχει ή όχι σύγκρουση μεταξύ των προνοιών του ελεγχόμενου νόμου ή αποφάσεως και των σχετικών διατάξεων του Συντάγματος, καθώς και της αρχής της διάκρισης των Εξουσιών..."

Στη Γνωμάτευση **Πρόεδρος της Δημοκρατίας ν. Βουλής των Αντιπροσώπων (Αρ. 2) (1989) 3 ΑΑΔ 1931**, γίνεται αναφορά στο μηχανισμό που δημιουργείται από το **Άρθρο 140**, προς την κατεύθυνση προληπτικού ελέγχου της συνταγματικότητας των

νόμων. Προληπτικός, δικαστικός, έλεγχος, που αποβλέπει στην εκ των προτέρων αποτροπή κάθε παρέκκλισης από το Σύνταγμα.

Στην πρόσφατη απόφαση της Πλήρους Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου **Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ν. Βουλής των Αντιπροσώπων, Προσφυγή Αρ. 4/2021, ημερ. 24.1.2022**, επιβεβαιώνεται η εξουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας προς παρεμβολή, δυνάμει του ως άνω **Άρθρου 52**, προκειμένου να ασκεί αποτελεσματικά τις συνταγματικές εξουσίες, με τις οποίες περιβάλλεται το αξίωμά του.

Ο Προϋπολογισμός του Κράτους συνιστά νόμο (**Δημοκρατία ν. Μαυρομμάτη κ.ά. (1991) 3 ΑΑΔ 543, Πρόεδρος της Δημοκρατίας ν. Βουλής των Αντιπροσώπων (Αρ. 3) (1994) 3 ΑΑΔ 93**), με επακόλουθο, κατ' επίκληση του **Άρθρου 52** του **Συντάγματος**, την εμπλοκή του Προέδρου της Δημοκρατίας για έκδοσή του, διά δημοσιεύσεως στην Επίσημη Εφημερίδα. Η έκδοση περιβάλλει με νομική ισχύ τον Νόμο, αφού τον καλύπτει με το μαχητό τεκμήριο της συνταγματικότητας και αποτελεί προϋπόθεση για την εφαρμογή του.

Εν προκειμένω, ως τα αδιαμφισβήτητα γεγονότα επιβεβαιώνουν, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας άσκησε τις εκ του Συντάγματος εξουσίες του, διά της έκδοσης, με την υπογραφή και δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας του επίδικου Νόμου. Ενεργώντας, κατ' αυτό τον τρόπο, βεβαίωσε από μέρους του τη συνταγματικότητά του, πιστοποιώντας, κατ' ουσίαν, ότι καταρτίστηκε σύμφωνα με το Σύνταγμα. Το γεγονός ότι εξέφρασε επιφυλάξεις σε προηγούμενο στάδιο – χωρίς, τελικά, να ασκήσει το δικαίωμα αναφοράς στο Ανώτατο Δικαστήριο, προς γνωμάτευση - δεν επιδρά, δεδομένης της υπογραφής και έκδοσης του Νόμου στη συνέχεια και των συνταγματικών προεκτάσεων που αυτό, ως ήδη λέχθηκε, ενέχει, ως προς την πρόσδοση εννόμου αποτελέσματος στο Νόμο.

Υπό τις πιο πάνω συνθήκες, δεν νοείται η εκ των υστέρων αμφισβήτηση, επιλεκτικά, κάποιων από τις πρόνοιες του υπό αναφορά Νόμου. Η επίκληση του πεδίου εφαρμογής του **Άρθρου 139** του **Συντάγματος**, δεν μεταβάλλει το όλο ζήτημα καθότι, η, επικαλούμενη, σύγκρουση, εδράζεται στην προσβολή, ως αντισυνταγματικών, των επίμαχων επιφυλάξεων του

Προϋπολογισμού. Όπως όμως ήδη τονίσθηκε, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ασκώντας τις συνταγματικές του εξουσίες, στα πλαίσια προληπτικού ελέγχου, βεβαίωσε τη συνταγματικότητα του Νόμου που είχε ψηφισθεί από τη Βουλή των Αντιπροσώπων. Συνεπώς, η εκ των υστέρων αμφισβήτηση εκλαμβάνει πλέον τη μορφή κατασταλτικού της συνταγματικότητας ελέγχου – ήτοι ελέγχου που προϋποθέτει «... επίλυση αναφυσίας διαφοράς στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας.» (Α. Λοΐζου, *Σύνταγμα Κυπριακής Δημοκρατίας*, σελ. 313) - ζήτημα που κινείται εκτός των συνταγματικών εξουσιών του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Δεδομένων των πιο πάνω, η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

A.P. ΛΙΑΤΣΟΣ, Π.

K. ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ, Δ.

T.Θ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Δ.

Τ. ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ.

Χ. ΜΑΛΑΧΤΟΣ, Δ.

Δ. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ, Δ.

Λ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ-ΑΝΔΡΕΟΥ, Δ.

Ι. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, Δ.

Ν. ΣΑΝΤΗΣ, Δ.

ΣΤ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ, Δ.

ΣΦ.